מאי לאו תערובת טעמים. לפי מה שפי' בקונטרס דלוי לא שרי אלא בדיעבד קשיא מה פריך דהכא לכתחלה קתני אבל בדיעבד הוה שרי כלוי: **נימא** תהוי תיובתא דרב. תימה מאי קושיא הא לאסר משום תערובת גופים היינו היכא דשייסם כחושים לליכא תערובת טעמים: **אסרה רבא מפרזיקיא כו'.** מכאן פוסק ר"ת כרב ורבא נמי[א] דשרי בבת תיהא (ע"ז דף סו:) מלי סבר כוותיה ושם מפורש ובתנורים [גדוליס] שלנו נראה דמותר לאפות לחם עם אותו פשטיד"א הואיל ומכוסות היטב הוי כעין שתי קדרות ואפי' פלדוי"ש שיש להרחיק אין נראה לרבי שיהא אסור שיש אויר מרובה בתנור וההבל מתפשט:

ה"ג **קא** משמע לן כיון דלא **דחיא שבת לא דחיא טומאה.** ולא גרס כיון דאית לה תשלומין שאין הטעם תלוי בכך דלעיל בפרק אלו דברים (דף ע:) ילפינן דלא דחיא שבת מוקצותם וגו'. ועוד פסח נמי אית ליה תשלומין בשני ודחי טומאה ועוד תגיגת ט"ו איכא למ"ד ט) בפירקין דאית לה תשלומין בטומאת בעלים שאם נטמאו בעלים ביום ט"ו ולא חזו ביום קביעת מוקדמיה כה"ג אית לה תשלומין:

בשר שחוטה שמן שצלאו עם בשר נבילה כחוש אסור מאי טעמא מפטמי מהדדי ולוי אמר [א]אפילו בשר שחוטה כחוש שצלאו עם בשר נבילה שמן מותר מאי טעמא ריחא בעלמא הוא וריחא לאו מילתא היא עביד לוי עובדא בי ריש גלותא בגדי ודבר אחר מיתיבי [ב]אין צולין שני פסחים כאחד מפני התערובת מאי לאו תערובת טעמים וקשיא ללוי לא מפני תערובת גופין הכי נמי מסתברא מדקתני סיפא [ג]אפילו גדי וטלה אי אמרת בשלמא מפני גופין היינו דקתני אפי' גדי וטלה אלא אי אמרת מפני תערובת טעמים מה לי גדי וטלה מה לי גדי וגדי אלא מאי על כרחיך מפני תערובת גופין הוא דאסור אבל תערובת טעמים שרי לימא תיהוי תיובתיה דרב אמר רבי ירמיה הכא במאי עסקינן כגון שצלאו בשתי קדירות בשתי קדירות סלקא דעתך אלא אימא בעין שתי קדירות והכי קאמר אין צולין שני פסחים כאחד מפני תערובת מאי תערובת

בשר שחוטה שמן שצלאו. בתנור בשני שפודים זה רחוק מזה אסור שהריח מן השמן נכנס לכחוש ומפטמו וחוזר זה ומוציא ריח גם הוא. וכ"ש שחוטה כחושה ונבילה שמינה ורבותא אשמעינן רב דלא נימא נבילה כחושה הואיל ואין ריחה נודף לא אסרה לה לשחוטה ואשמעינן דשומן שחוטה מפטם לנבילה בריחא והדר מפקא איהו ריחא: **עבד עובדא.** שנלו בתנור ובא מעשה לפניו והתיר: **דבר אחר.** חזיר: **אין צולין שני פסחים כאחד מפני התערובת.** ומנלא פסח נאכל שלא למנוייו ואפילו גדי וטלה שאין מתחלפין זה בזה: **מאי נאו תערובת טעמים.** דפטמי מהדדי ומנלא פסח נאכל שלא למנוייו: **לא מפני תערובת גופים.** שלא יתערבו זה בזה ואפילו גדי וטלה זימנין דלאו אדעתייהו ואיתחלפי: **אלא מאי על כרחיך.** דקתני ביה ואפילו גדי וטלה שמעינן מינה דמפני תערובת גופים קאמר אבל לתערובת טעמים לא חיישינן נימא תיובתא דרב: **הכא במאי עסקינן.** דקתני גדי וטלה דלא חיישינן לתערובת טעמים שצלאן בשתי קדירות: **שתי קדירות ס"ד.** וכי צולין פסח בקדירה: **בעין שתי קדירות.** שפוד מכאן ושפוד מכאן ותל גדול של גחליס או אפר באמצע: **הרודה.** מן התנור: **אוסר.** לזריס מפני שנכנס לה ריח התרומה: **שואבות.** את הריח: **לוי.** דאמר ריחא לאו מילתא היא ודאי מילתיה כתנאי אמרה דעל כרחיך רבי מאיר אית ליה ריחא מילתא היא וכן רבי יוסי ומי איכא דקאי כוותיה רבי יהודה הוא דקאי כוותיה: **אלא רב מי נימא תנאי היא.** כלום צריך לאוקומי למילתיה כתנאי ולנימא אנא דאמרי כרבי מאיר ורבי יוסי אבל דרבי יהודה לית ליה או דילמא רבי יהודה נמי קאי כוותיה וטעמא דרבי משום דקא סבר לא עייל בה ריחא: **אמר לך רב דלוי עלמא ריחא מילתא.** וטעמא דרבי יהודה משום דפת צוננת וחבית[ד] מגופה היא ולא עייל בה ריחא דמי לאו אימר עלה כו'. ואע"ג דקיימי תנאי כוותיה דרב הילכתא כוותיה דלוי דהא איפליגו בה אביי ורבא בתיהא במסכת ע"ז (דף סו:) וקס ליה רבא בשיטתיה דלוי ואמר ריחא לאו מילתא היא ואביי ורבא הילכתא כרבא וכן הוא בתשובות הגאונים ואף משמו של רבי אליעזר בן

בשר שחוטה שמן שצלאו עם בשר נבילה כחוש אסור מאי טעמא מפטמי מהדדי ולוי אמר אפילו בשר שחוטה כחוש שצלאו עם בשר נבילה שמן מותר מאי טעמא ריחא בעלמא הוא וריחא לאו מילתא היא עביד לוי עובדא בי ריש גלותא בגדי ודבר אחר מיתיבי אין צולין שני פסחים כאחד מפני התערובת מאי לאו תערובת טעמים וקשיא ללוי לא מפני תערובת גופין הכי נמי מסתברא מדקתני סיפא אפילו גדי וטלה אי אמרת בשלמא מפני גופין היינו דקתני אפי' גדי וטלה אלא אי אמרת מפני תערובת טעמים מה לי גדי וטלה מה לי גדי וגדי אלא מאי על כרחיך מפני תערובת גופין הוא דאסור אבל תערובת טעמים שרי לימא תיהוי תיובתיה דרב אמר רבי ירמיה הכא במאי עסקינן כגון שצלאו בשתי קדירות בשתי קדירות סלקא דעתך אלא אימא בעין שתי קדירות והכי קאמר אין צולין שני פסחים כאחד מפני תערובת מאי תערובת

שעירי

תערובת טעמים ואפי' בעין שתי קדירות דליכא תערובת טעמים אסור משום תערובת גופין ואפילו גדי וטלה אמר רב מרי כתנאי הרודה פת חמה ונתנה ע"פ חבית יין של תרומה ר"מ אוסר ורבי יהודה מתיר ורבי יוסי מתיר בשל חיטין ואוסר בשל שעורים מפני שהשעורים שואבות מאי לאו תנאי היא דמר סבר ריחא לאו מילתא היא ומר סבר ריחא מילתא היא ללוי ודאי תנאי היא לרב נימא תנאי היא אמר לך רב דכולי עלמא ריחא מילתא היא לאו איתמר עלה דההיא אמר רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש בפת חמה וחבית פתוחה דברי הכל אסור בפת צוננת וחבית פתוחה דברי הכל מותר לא נחלקו אלא בפת חמה וחבית חתומה פת צוננת וחבית פתוחה והא נמי כפת חמה וחבית פתוחה דמיא תני רב כהנא בריה דרב חיננא סבא פת שאפאה עם צלי בתנור אסור לאכלה בכותחא ההיא ביניתא דאיטווא בהדי בישרא אסרה רבא מפרזיקיא למיכליה בכותחא מר בר רב אשי אמר אפי' במילחא נמי אסורה משום דקשיא לריחא ולדבר אחר: **מתני'** חמשה דברים באין בטומאה ואינן נאכלין בטומאה העומר ושתי הלחם ולחם הפנים וזבחי שלמי צבור ושעירי ראשי חדשים הפסח שבא בטומאה נאכל בטומאה שלא בא מתחילתו אלא לאכילה: **גמ'** חמשה למעוטי מאי למעוטי חגיגת חמשה עשר דסלקא דעתך אמינא כיון דקרבן ציבור הוא וקביעא ליה מועד תדחי טומאה קא משמע לן כיון דאית ליה תשלומין כל שבעה לא דחיא שבת ומדשבת לא דחיא לא דחיא טומאה וניתני נמי שעירי הרגלים הא תנא ליה זבחי שלמי צבור אי הכי שעירי ראשי חדשים נמי לא ניתני דהא תנא זבחי שלמי צבור אמרי

שעירי

הכל מותרת דליכא חשש לריח היין של תרומה כלל, דהא חבית זו מגופה היא. **לא נחלקו אלא בפת חמה וחבית מגופה.** שהוא קרבן צבור וקביע ליה מועד לא דחיא טומאה. ובכלל זבחי צבור משמע אפילו שעירי רגלים דהא זבחי צבור הן.

כד א מיי' פט"ו מהל' מ"א הלכה לג סמג לאוין (קלז) קמא טוש"ע יו"ד סימן קה סעיף ח [כב מלפס חולין פ"ז דף רלח. וסס כל הסוגיא דהכא וכ"כ ברא"ש פרק בתרא דע"ז סימן ח]:

כה ב מיי' פ"ח מהל' ק"פ הלכה יד:

כו ג ד מיי' פט"ו מהל' תרומות הלכה יג טוש"ע יו"ד סימן קה סעיף ד:

כז ה מיי' פ"ט מהלכות מ"א הלכה כג. סמג לאוין קמא טור וש"ע יו"ד סימן לז סעיף ג:

כז ו [טוש"ע יו"ד סי' קנו סעיף ב]:

כח ז מיי' פ"ד מהלכות ביאת מקדש הל' יא:

כט ח מיי' פ"ז מהלכות ק"פ הלכה ח:

ל ט מיי' פ"א מהלכות מגילה הלכה ח:

רבינו חננאל

אמר רב בשר שחוטה שמן שצלאו עם בשר נבלה כחוש אסור, דאזיל ריח השחוטה מפטם לנבלה וחוזר ריח נבלה ומפטם לשחוטה ולוי מתיר אפילו נבלה שמינה עם שחוטה כחושה, סבר ריחא לא כלום הוא ועבד עובדא והתיר גדי שצלאו עם חזיר. ואותבינן עליה מיהא אין צולין שני פסחים כאחד ואפילו גדי וטלה מפני התערובות. ומסתברא דמשום תערובות גופין הוא גזרה גדי וטלה אטו טלה וטלה. שאם נתערבו חיישינן שמא תטול חבורה זו פסח שאינו שלה ונמצאו אוכלין פסח שאינו שלהם, וקשיא לרב דאמר ריחא מילתא היא דמי לאו אימר עלה כו'. ומ"ש אמר רב מרי כתנאי הרודה פת חמה ונתנה על פי חבית יין של תרומה ר' מאיר אוסר ור' יהודה מתיר. ור' יוסי מתיר בפת של חטים ואוסר בפת של שעורים מפני שהשעורים שואבות, ללוי ודאי תנאי היא דהא ר' מאיר אוסר בפירוש, וא"ת הנה ר' יהודה מתיר דלא כרב והנה גם לרב תנאי היא. אמר לך רב הא אתמר עלה בפת חמה וחבית פתוחה דברי הכל ואפילו ר' יהודה אוסר דריחא מילתא היא. בפת צוננת וחבית מגופה דברי

גליון הש"ס

גמ' למיכליה בכותחא. עי' לעיל ל. תוד"ה ואפי' במלחא: מתני' באין בטומאה. עי' יומא מו ע"א תוד"ה מתחלתו דומה:

מוסף רש"י

ר"מ אוסר. לפי שאמרה אם ריח היין (ע"ז סו:). שלא בא מתחילתו אלא לאכילה. לא נאמרה הבאת עיקר פסח אלא לאכילה, וכי שייה רחמנא לאיתויי בטומאה כרוב ציבור, כדכתיב אש אים כי יהיה טמא וגו', אים נדחה לפסח שני ואין ציבור נדחין, אדעתיה למיכליה שייה (לעיל סב:).

מוסף תוספות

א. דבתרא הוא. תוס' שאנן.

רבינו חננאל (המשך)

בפת צוננת וחבית פתוחה, והכא גבי בשר שחוטה שנצלה עם בשר נבילה כפת חמה וחבית פתוחה הוא דלדברי הכל אסור. וקיימא לן כרב ואע"ג דלוי מיתוקמא כתנאי, ולוי כר' יהודה, הא אתמר עלה דחבית פתוחה ופת חמה דברי הכל אסורה, ומסתבר דעמא דרב, ולא עוד אלא הא תני רב כהנא פת שאפאה בתנור עם בשר צלי אסור לאכלה בכותח כרב, ותוב ההיא ביעתא שנצלית עם בשר ואסרה רבא מפרזיקא לאכלה בכותח שיש בו נסיובי דחלבא. מר בר רב אשי אסר לאוכלה אפילו במלח משום דסבר דג ובשר להתבשל יחדיו ולהאכל קשו לריחיא ולדבר אחר. פי' דבר אחר נגע צרעת. הני כלהו כרב הלכך כרב, עבדינן וראינו מי שאמר קיימא לן כלוי ואנן לא סבירא לן כותיה אלא הלכתא כרב.

מתני' חמשה דברים באין בטומאה ואין נאכלין בטומאה, העומר ושתי הלחם ולחם הפנים וזבחי שלמי צבור ושעירי ראשי חדשים. הפסח שבא בטומאה נאכל בטומאה שלא בא בטומאה מתחלתו אלא לאכילה. ואמרינן חמשה כלומר מנין חמשה ולא יתר מה בא למעט. בא למעט חגיגת חמשה עשר, דכיון דאית לה תשלומין דתנן מי שלא חג ביום טוב הראשון של חג חוגג והולך כל הרגל וכו' אע"פ

ט) [תוספתא פפ"ח], **י)** [סס וע"ש], **יא)** תרומות פ"י מ"ג ע"ש סו:, **יב)** לעיל סב:, **יג)** [ל"ל לו תכיס], **יד)** [לעיל פו. סז:], **טו)** [לקמן לח.], **טז)** [ויקרא כג], **יז)** [לקמן פ.],